

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4531/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иштван Нађ, адвокат из ..., против туженог Министарство финансија, Пореска управа, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2116/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2116/23 од 20.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2116/23 од 20.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2865/21 од 29.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. Ставом другим и трећим изреке, одбијени су примарни и евентуални тужбени захтеви, којима је тужилац тражио да се обавезе тужени да му за период од 01.09.2018. године до 30.09.2021. године, на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора исплати одређене износе са припадајућом каматом, као и да му накнади трошкове парничног поступка са каматом. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара, а ставом петим изреке тужилац је ослобођен обавезе плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2116/23 од 20.09.2023. године, жалба тужиоца је одбијена, а првостепена пресуда у делу одлуке о тужбеном захтеву, трошковима поступка и о приговору апсолутне ненадлежности потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о изјављеној ревизији тужене, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за спорни период, а побијаном одлуком тужбени захтев је одбијен. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, са којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 08.10.2021. године, а вредност предмета спора је 56.215,31 динар.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић